

Sed erant quidā inter corinthios qui dicati in omnibus: tua laude p
ferri merebantur. Erant etiam quidā digni tua increpatione.

Mos namq. est peritum medici. prius sana membrac circa uulnus palpare.
& sic ad tangendū uel abscidendū uulnus manū adhibere. Sic
nimis egit apostolus: Nam quasi sana membra circa uulnus palpa
uit cum pfectos corinthiorum laudauit. cum autē ad inspectoꝝ
obiurgationē prorupit. quasi uulnus incorpore percussit. Nam id
circo pfectos laudauit. ut ad impfectorū increpationē congru
entius pueniō. alioquin de sua forsan salutē desperarent.

Igitur ne hī qui in fide pseuerauerant de suo casu in uita p̄sentia tuu
barent. pulchre subiunxit. Quia & cfirmavit uos usq. in fine.
uidelicet xp̄s. De alacritate quip plementū eoz certus. despe con
uersionis securus. Quasi fiducia illis his uerbis p̄mitit. Tamquādi
cer. qui suagrá cculit ut in omnib; diuines eff̄cis. donos uā māe
uos confirmabit. ut in accepta grā pseueretis. Sed unde aptode istoꝝ
confirmatione tanta confidentia uidelicet de pterita pseue
rāntia. Nam quin ter tot discrimina sensui. inter tot p̄t battio
nes uariatū in mobile extiter. monstrauer pfecto se in fide pse
ueraturos; & nota quia dū hos laudat eos quia pseudo ap̄tis fuerant
depravati ad correctionē inuitati. Quia dū eoz fide p̄dicat. illos ducit
ad penitentiā. Ut autem ostenderet quo usq. essent cfirmandi sub
iectit. usque in fine. finis autē. non intellegendus est consumptiōnis.
sed pfectiōnis & consummationis. Potest enim p̄ fine xp̄s in tel
legi. quia finis legis xp̄s est. Ut sensus sit. usq. in xp̄m. ac si
diceret in se ipso. Potest etiam intellegi pfectio bonoru operū
sue die iudicii. vel dies mortis uniuscuiusq. iuxta illud. quip se
uerauerit usq. in fine hic saluoserit. Sine crimine. nota qd
nāt sine peccato. nullus enim in hac uita ita potest cfirmari ut pec
catocaret. Unde cotidie dñe monēti. dimittē tenet debiti nra
sic & nos dimittim debitorib; nr̄is. Hinc iacob. in multis offendim
om̄is. Indie aduent dñi nr̄i ihū xp̄i. die aduent. die uocat iudicii.

subditur. Ut fides nra non sit insapientia hominum. sed in iustitate dī. & est sensus; Quod creditis. quod iam fideles estis. n. h. humanae sapientiae ascribatis. Ne forte quaeramini quod ei astutia sitis decepti. sed ascribitis hoc gratie scī sp̄s. qui est iustus dī. Nam qd sp̄s iustus dī sit. dīs man festat dicens. Vos autē manete incunatae. quo ad usq. induamini iustitiae exalto; Igmar quia dixerat s̄mihil aliud inter corinthios scire. nisi xp̄m ih̄m & hunc crucifixum. Ne forte putaretur reuera insipiens. adiecit.

Sapientia autē loquimur imperfectos. Iamquā diceret. Nos qui in stultitia p̄dicationis xp̄m uobis annuntiamus. ne putetis insipientes. quō sapientia loquimur imperfectos. Perfectos autē uocat eos qui cruce xp̄i iustitas testimonio uera ē esse sapientiū credebant. & qui fidē nontam uerbis habebant. quam rebus. id: qui fidē suā operib. adimplebant. Hinc eos quilinguis omnium loquebantur.

Quinq. ad illos saluationem gratia. scī sp̄s interdum etiam occulta cordis reuelabant. Inter hos ergo sapientiam loquebatur. quia se creta eis dēxpi diuinitate mīsteria p̄dicabat. Quā uero sapientia loqueret. manifestat subiungens; Sapientia autem non huius saeculi. Pulchre autē ait. non huius saeculi. quia hoc saeculū diuina rationē et sapientia capere non potest. propter infirmitatē ter renae cogitationis. C̄ntota quia dicendo non huius saeculi. ostendit etiā futuri ēē saeculi. in quo ueritas. id: uera disapientia. etiā negantib. apparet. Est autē humana sapientia. quae ea tantum uera iudicat & credenda. quae quodammodo humane rationi conuenire uident.

Diuina uero sapientia. omne modū humanæ scientiae transcendent.

Vnde mox sequit. Neq. principum huius saeculi. Si enim principiū saeculi non: . multo minus hominum subditor. Principes autē saeculi. dia bolum uocat. eiusq. satellites. qui saeculi huius amatorib. principiantur; Diuina ergo sapientia principum saeculi non est. quō doctrina euangelica. exp̄iana religio. om̄s errores quos ipsi generi humano inseruerunt destruit & dissipat. Vnde mox additur.